

man bør samle dem under Staten. Telefonen er i det hele taget efter hele sin Udvikling moden til at komme ind under Staten og bør ogsaa derind.

Angaaende Flertallets Forslag, altsaa det foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke sige mange Ord. Jeg har været forhindret i at deltage i Kommissionens Møder i den senere Tid og kunde heller ikke komme til Stede ved det afsluttende Møde, hvor Overenskomsten mellem det jydsk Selskab og Kommissionen forelaa. Jeg har altsaa ikke overværet disse Forhandlinger og er derfor heller ikke saa inde deri, som ønskeligt vilde være, naar jeg skulde tale derom. Jeg ved fra den Tid, jeg sad i Kommissionen, at dens dygtige og energiske Formand i Forbindelse med Kommissionens tekniske Medlemmer har gjort et meget stort Arbejde for at komme overens med det jydsk Telefonselskab, og jeg ved, at dette Selskab har stillet sig ganske uvilligt i mange Henseender, hvad der ogsaa fremgik af den ærede sidste Talers Udtalelser. I den Tid, jeg sad i Kommissionen, har man drøftet alle de forskellige Former, og den ærede Ordfører for Venstre vil indrømme mig, at der var en Periode i Begyndelsen, hvor man havde en ikke saa lille Sympati for Statens Overtagelse af de jydsk Selskaber; dels vilde de være nemmest at overtage i den Forfatning, hvori de var, dels ansaa man det for billigst at overtage dem. Man har ogsaa i Kommissionen drøftet den Tanke, at Kommunerne kunde overtage Telefondriften paa samme Maade som paa Fyn, hvor det er Kommunerne, der ejer og driver Telefonen. Kommunerne var imidlertid ikke tilbøjelige til at gaa ind herpaa. Man har dernæst overvejet, om man ikke kunde oprette et Andelsselskab, men heller ikke dette kunde gaa, da Selskaberne stillede sig meget uvilligt heroverfor. I det hele faar man, og det bekræftes ogsaa gennem Flertallets Betænkning, den Opfattelse, at Selskaberne har øvet et noget utilbørligt Tryk paa Kommissionens Planer og Beslutninger. Men det er jo muligt, at man ikke kunde naa mere, at man, hvis man skulde videre, maatte bryde med Selskaberne og gaa ud paa egen Haand. Det synes jeg nu ikke, man behøvede at være saa bange for. Vi havde, som man vil erindre, for nogen Tid siden en Telefonstrejke, og under den viste det sig, at telefonen meget godt kunde undværes i nogen Tid. Der var endda en Mængde Mennesker, som var overordentlig glade for at være fri for Telefonen; jeg har talt med adskillige Forretningsmænd, som var over-

ordentlig glade derved, da de havde en ganske anderledes Fred og Ro til deres Forretning, end de havde, medens Telefonen kimedede uafsladelig, somme Tider endog for rene Bagateller. Jeg tror, man godt kunde have taget en Kamp med Selskaberne. Kommissionen er veget tilbage derfor og har ladet Staten vige tilbage i en Grad, som jeg ikke synes havde været nødvendig. Staten trykkes op i Krogene. Staten faar Lov til at beholde Skagens By og Opland, Læsø og Anholt, men ellers trykkes Statens Telefonvæsen op i Krogen. De Vilkaar, Statstelefonen faar, synes mig heller ikke gode. Denne Inddeling i Zoner samt Eneretten for det private Selskab paa Telefonering indenfor den enkelte Zone og mellem to til hinanden grænsende Zoner vil mange Gange komme til at virke som et rent Forbud mod at benytte Statens Telefon; hvis Statstelefonen ikke maa benyttes uden ved Telefonering ud over en tilgrænsende Zone, vil det for den midterste Zone i Jylland i Virkeligheden sige, at den gennem Statstelefonen kun kan telefonere til de sønderjydske Landsdele og til Skagens By og Opland, men ikke til de to andre Zoner, som grænser op til den. Nu ser jeg nok, der siges, at der skal tages Hensyn til Samfundets Interesser. Man siger til Selskabet: Vær saa god at tage Hensyn til Statens Interesse, til Samfundets Interesse! Og det er jo godt nok at sige det, men om Selskabet vil gøre det, bliver Selskabets Sag. Dette, at man ligesom af Naade giver Statstelefonabonnenterne Lov til at benytte Statstelefonen indenfor Zonerne, viser ogsaa, i hvor høj Grad Staten er blevet skubbet til Side ved denne Overenskomst.

Men, som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa Flertalsindstillingen her, allerede af den Grund, at jeg ikke har haft Lejlighed til at deltage i Kommissionens senere Møder og høre de forskellige Synspunkter, der blev gjort gældende der; jeg har ogsaa den Overbevisning fra mit tidligere Samarbejde med Kommissionens Medlemmer, Formanden og dens tekniske Medlemmer, at de har gjort, hvad de kunde, og har opnaaet det, som det har været muligt at opnaa uden at bryde med Selskabet og komme til Kamp med det. Men her ligger Forskellen mellem Flertallets Syn og mit, idet jeg mener, at man burde have taget Kampen med Selskaberne. Selskaberne har ganske vist deres Magtmidler — skønt jeg ved snart ikke, hvilke de er —, men Staten har ogsaa sine; thi i det Øjeblik Koncessionen udløber og Selskabets Materiel